

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobkyně:

xxxxxx

zastoupená advokátem JUDr. Josefem Sedláčkem
sídlem Starobranská 327/4, Šumperk

proti

žalovanému:

Ministerstvo zemědělství

sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2021, č. j.: 14217/2021-MZE-14141

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobkyně napadla shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále také jen „Fond“) ze dne 22. 1. 2021, čj. SZIF/2021/0091659. Ve správním řízení byla žalobkyni poskytnuta platba na přechodné vnitrostátní podpory na zemědělskou půdu o celkové výměře xxx ha na základě žádosti žalobkyně ze dne 16. 5. 2016.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí v celém rozsahu a domáhala se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedla, že rozhodnutí je založeno na nesprávné aplikaci ust. § 9 nařízení vlády č. 112/2008 Sb., nařízení vlády č. 50/2015 Sb. a nařízení Komise EU č. 640/2014. Řízení není závislé na řízení o platbě na zemědělskou plochu natolik, aby nárok na platbu, která je předmětem tohoto řízení, mohl být vyloučen

proto, že Fond nerozhodl o dodatečně uplatněném nároku na plochu 13,67 ha učiněném podáním ze dne 8. 6. 2020 a 15. 6. 2020. Podle názoru žalobkyně je situace taková, že podle nařízení vlády č. 50/2015 Sb. od 15. 6. 2020 do podání žaloby nebylo rozhodnuto o nároku žalobkyně na platbu plochu 13,69 ha, části nároku ohledně plochy 36,12 ha již rozhodnuto bylo. Uvádí, že se jedná o průtahy v řízení, kdy byly porušeny lhůty podle správního řádu, což nemůže být na újmu žadateli o platbu. Poukazuje na zásadu podle ust. § 6 odst. 2 občanského zákoníku, že nikdo nesmí těžit z protiprávního stavu. Uvádí, že ust. § 9 nařízení vlády č. 112/2008 Sb. nemá ten smysl, jaký mu přikládá žalovaný, tedy že platbu lze poskytnout pouze na výměru, na níž byla pro příslušný rok poskytnuta jednotná platba na plochu zemědělské půdy, neboť v odst. 2 je platba podmíněna tím, že žadatel splnil podmínky podle ust. § 7 nařízení vlády č. 50/2015 Sb., nikoliv že platba již byla poskytnuta. Znovu namítá, že Fond nerozhodl o dodatečně uplatněné části nároku, proto si měl podle ust. § 57 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „*správní řád*“), učinit žalovaný sám závěr o tom, zda žalobkyně splnila podmínky pro poskytnutí platby.

[3] Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou, přičemž obsahově uváděl tytéž argumenty, jako v žalobou napadeném rozhodnutí. Podmínka pro poskytnutí jednotné platby na plochu je uvedena rovněž v ust. § 12 odst. 2 nařízení vlády č. 112/2008 Sb., z níž plyne závislost na řízení o poskytnutí jednotné platby na plochu, poukázal na rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 26. 3. 2020, čj. 6 A 196/2016-23. K další žalobní námitce uvedl, že ta se nevztahuje k tomuto řízení, kdy žalobkyně má jiné procesní nástroje, jak se domoci rozhodnutí. Poukazuje na žalobu proti rozhodnutí Fondu o zastavení řízení o žádosti o obnovu řízení, kterou zdejší soud projednává pod sp. zn. 14 A 94/2021. Uvádí, že žalobkyně jí uvedený „dodatečně uplatněný nárok“ uplatnila až dne 8. 6. 2020, tj. po doručení rozhodnutí o poskytnutí jednotné platby na plochu pro rok 2016. U třetího žalobního bodu argumentuje obdobně jako u správnosti rozhodnutí o jednotné platby na plochu.

[4] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno, že žalobkyně podala dne 16. 5. 2016 žádost o poskytnutí platby na přechodné vnitrostátní podpory pro rok 2016, součástí žádosti byla žádost o poskytnutí platby na zemědělskou půdu o celkové výměře xxx ha. Fond vydal rozhodnutí o poskytnutí Jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2016, kterým žádostem vyhověl pod čj. SZIF/2020/0361473, a žalobkyni byla poskytnuta platba, rozhodnutí nabylo právní moci 10. 6. 2020. Vzhledem k tomu, že tímto rozhodnutím byla žalobkyni poskytnuta Jednotná platba na plochu o celkové výměře xxxx ha, vznikl jí nárok na platbu na zemědělskou půdu v rámci přechodných vnitrostátních podpor pro rok 2016 rovněž na výměru xxxx ha.

[5] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „*s.ř.s.*“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[6] Podmínkou poskytnutí přechodných vnitrostátních podpor zdejší soud již vypořádal v rozsudku, který zmínila žalovaná ve svém vyjádření, a od tohoto právního

názoru v této souzené věci soud neustupuje. V rozsudku zdejšího soudu ze dne 26. 3. 2020, čj. 6 A 196/2016-23, soud uvedl: „9. O žádosti žalobkyně o přiznání jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2015 bylo rozhodnuto jiným rozhodnutím než rozhodnutím napadeným, konkrétně se jednalo o rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 12. 5. 2016, č. j. 20845/2016-MZE-14141 (dále jen rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 12. 5. 2016), jímž bylo rozhodnuto tak, že bylo potvrzeno rozhodnutí SZIF ze dne 11. 1. 2016, č. j. SZIF/2016/0009577, kterým SZIF zamítl žádost žalobkyně o jednotnou platbu na plochu za rok 2015. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 12. 5. 2016 bylo předmětem soudního přezkumu a o žalobě bylo rozhodnuto rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2019, č. j. 3 A 127/2016 – 35, tak, že žaloba byla zamítnuta. Soud ve věci neposkytnutí platby na plochu zemědělské půdy za rok 2015 dospěl k závěru, že rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 12. 5. 2016 bylo vydáno v souladu se zjištěným skutkovým stavem a příslušnými právními předpisy 10. V daném případě je pro posouzení důvodnosti žaloby podstatné, že žalobkyni nebyla přiznána jednotná platba na plochu zemědělské půdy pro rok 2015. Za takové situace jí nemohla být přiznána přechodná vnitrostátní podpora na rok 2015, o níž požádala dne 29. 5. 2015. Věta druhá § 12 odst. 2 nařízení vlády č. 112/2008 Sb. výslovně stanoví, že nebyla-li žadateli o platbu přiznána v příslušném kalendářním roce jednotná platba na plochu zemědělské půdy na určitý půdní blok, popřípadě díl půdního bloku, Fond žadateli platbu podle § 9 na tento půdní blok, popřípadě díl půdního bloku neposkytne. A to se stalo i v tomto případě. Žalobkyni nebyla přiznána jednotná platba na plochu zemědělské půdy pro rok 2015, a proto jí nemohla být podle § 12 odst. 2 nařízení vlády č. 112/2008 Sb. přiznána ani platba na zemědělskou půdu o celkové výměře 37,05 ha pro rok 2015, neboť přiznání této platby bylo závislé na přiznání jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2015.“.

[7] Pro posouzení žádosti žalobkyně je tak podstatná podmínka uvedená v ust. § 12 odst. 2 nařízení vlády č. 112/2008 Sb., tedy jinými slovy to, jaké řízení a s jakým předmětem probíhalo při poskytnutí jednotné platby na plochu. Pokud se toto řízení týkalo plochy xxx ha na základě žádosti žalobkyně, o čemž bylo rozhodnuto a toto rozhodnutí nabylo právní moci, poskytnutí přechodných vnitrostátních podpor musí sledovat toto původní řízení a Fond se od takto formulované žádosti nemůže nijak odchýlovat. Pokud tedy bylo v tomto smyslu rozhodnuto, stalo se tak v souladu se shora uvedenou podmínkou nařízení vlády.

[8] Ohledně druhého žalobního bodu soud uvádí, že ten je poměrně těžko uchopitelný, neboť spíše směřuje do jiného správního řízení, než do toho, které je předmětem tohoto správního přezkumu. Pokud žalobkyně odkazuje na zásady správního řízení a lhůty podle správního řádu, musí se ochrany těchto svých tvrzených práv domáhat v tomto jiném správním řízení, případně u správního soudu, ale v řízení, které bude odpovídat tomuto jinému předmětu správního řízení. Navíc, jak soud uvádí k prvému a třetímu žalobnímu bodu, ani existence namítaného jiného správního rozhodnutí by na posouzení věci nic nezměnila.

[9] Ke třetímu žalobnímu bodu soud uvádí, že ten argumentačně pouze rozvíjí předchozí dva body. Fond není oprávněn rozhodovat nad rámec podané žádosti, kde žalobkyně předmět řízení vymezila. Obdobně k této problematice srov. právní názor uvedený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2021, čj. 7 As 189/2019-33, přičemž v podrobnější argumentaci soud odkazuje na právní názor, který uvedl zdejší soud

ve svém rozsudku ze dne 11. ledna 2022, čj. 14 A 94/2021-26 (v němž jsou titíž účastníci řízení), na nějž soud odkazuje i ohledně možnosti doplnit příslušnou žádost v původním řízení. Možnost pro takové doplnění žádosti u žalobkyně zjevně uplynula, neboť k tomu došlo již v roce 2016 při posuzování poskytnutí jednotné platby na plochu pro tento rok. Je tak nutné uzavřít, že Fond byl při svém rozhodování vázán žádostí žalobkyně ze dne 16. 5. 2016, kdy byl předmět řízení vymezen, a následně vydaným rozhodnutím čj. SZIF/2020/0361473, které nabylo právní moci a nebylo nijak zrušeno, takže nebyl oprávněn sám tento předmět řízení měnit, a to ani ve prospěch žalobkyně, ani jako posouzení předběžné otázky.

[10] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[11] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.).

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu